

แนวปฏิบัติการใช้ดุลยพินิจไม่รับคำร้องทุกข์ในคดีอาญา

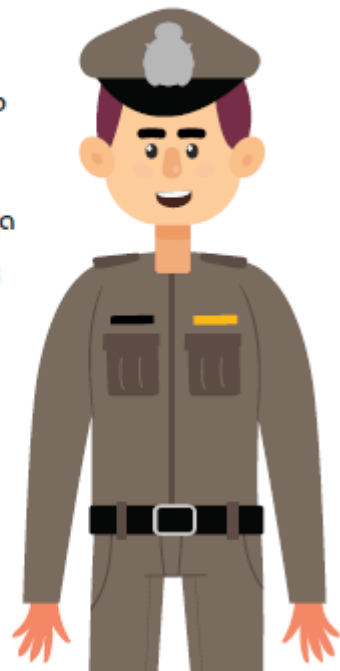

การรับแจ้งความ

การแจ้งความหลักๆ จะมีอยู่ 2 กรณี คือ

1) การแจ้งความร้องทุกข์ โดยบุคคลที่จะแจ้งความร้องทุกข์ได้จะต้องเป็นผู้เสียหาย รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนได้ หากไม่ใช่ผู้เสียหายก็จะไม่มีอำนาจแจ้งความร้องทุกข์

2) การแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐาน เป็นการแจ้งให้พนักงานสอบสวนจดข้อความลงไป ในรายงานประจำวันเพื่อเป็นหลักฐาน ไม่ใช่การมอบคดีให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมาย ไม่ถือเป็นการร้องทุกข์ เพราะไม่มีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

สาเหตุที่ตำรวจไม่รับแจ้งความ

สาเหตุที่ตำรวจไม่รับแจ้งความอาจมาจากหลายสาเหตุ

ผู้แจ้งความร้องทุกข์ไม่ใช่ผู้เสียหาย

หลักเกณฑ์ของผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4)

1. ต้องมีการกระทำความผิดอาญาฐานใดฐานหนึ่งเกิดขึ้น
2. ผู้เสียหายต้องเป็นบุคคล
3. บุคคลนั้นต้องได้รับความเสียหาย เนื่องจากการกระทำความผิดอาญาฐานนั้น
4. บุคคลนั้นต้องเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย

ผู้ที่แจ้งต้องแจ้งโดยมีวัตถุประสงค์ให้นำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ หากไม่มีการระบุเจตนาที่ลงไป จะไม่ใช้การแจ้งความร้องทุกข์ตามระเบียบ

ดังนั้น เมื่อเราไปแจ้งความร้องทุกข์แล้ว ควรตรวจสอบเสมอว่าข้อความที่เจ้าหน้าที่ตำรวจลงไว้ให้เรานั้น มีข้อความที่แสดงถึงเจตนาว่าเราต้องการให้ตำรวจนำตัวผู้กระทำความผิดมารับโทษหรือไม่ ถ้าไม่มีการระบุถึงเจตนา นี้ การแจ้งความของเรานั้นจะเป็นเพียงการลงบันทึกประจำวันธรรมดาเท่านั้น

คดีแพ่งรับแจ้งความไม่ได้

เนื่องจากการจะแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินคดีอาญานั้น การกระทำนั้นต้องเป็นการกระทำที่เป็นความผิดทางอาญาเท่านั้น หากเป็นความเสียหายที่เกิดจากทางแพ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินคดีอาญากับผู้ที่กระทำความผิดทางแพ่งนั้นได้ เพราะเป็นเรื่องระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยตนเอง

